

ХУЛОСАИ КОМИССИЯИ ЭКСПЕРТИИ

шурои диссертатсионии 6D.KOA-093 назди Институту таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи А. Дониши Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон ба диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мавзуи «Таърихнигории таърихи водии Рашт (давраи нав, навтарин ва муосир)» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) аз рӯи ихтисоси 6D020300 – Илмҳои таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ)

Комиссияи таҳхис дар ҳайати доктори илмҳои таърих, профессор Ф.М. Абдурашитов (раис), доктори илмҳои таърих, профессор Ш.И. Қурбонова (аъзо) ва доктори илмҳои таърих, профессор Н.Т. Раҳимов (аъзо ба диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин шинос шуда, хулосаи зеринро пешниҳод мекунад:

Муаллифи диссертатсия дар асоси сарчашмаҳои ҷамъовардашуда ва омӯзиши адабиёти илмии ба мавзӯ мувофиқ буда, рисолаи пурмазмунро пешниҳод намудааст, ки давраи нав, навтарин ва муосирро дар бар мегирад.

Нақшаи рисола ва бобу зербобҳои он мушаххас буда, бо риояи муқаррароти илмӣ ва ҷавобгӯ ба талаботи КОА – назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тартиб дода шудааст. Номи бобу зербобҳо ба номи диссертатсия мувофиқат карда, паҳлуҳои гуногуни мавзӯро баррасӣ намудааст. Ҳамаи бобу зербобҳо ба хулосаи натиҷаҳои илмӣ ҷамъбаст гардидаанд.

Мубрамияти омӯзиши мавзуи мазкур аз он ҷиҳат зарур аст, ки ҳаёти сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва хусусиятҳои этнографию тавсифи антропологии тоҷикони минтақаи Ғарм то асри XIX дар асарҳои гуногун зикр шудааст.

Дар замони шӯравӣ ва даврони истиқлолияти комили давлатӣ роҷеъ ба таърихи водии Рашт як қатор асару мақолаҳо рӯи чоп омаданд. Ҳамчунин, ҳаёти иқтисодӣ ва иҷтимоиву фарҳангии ноҳияҳои водии Рашт дар ҳуҷҷатҳои бойгонӣ ва матбуоти даврӣ инъикоси худро ёфтаанд аммо то имрӯз аз нигоҳи таърихнигорӣ матраҳ нагардидаанд.

Мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ аз он иборат мебошад, ки муаллиф омӯзиши масоили сиёсӣ иҷтимоӣ ва иқтисодиву фарҳангии минтақаи Раштро дар давраҳои наву навтарин аз ҷониби муҳаққиқон мавриди

баррасӣ қарор дода, дурустии инъикоси воқеаҳоро дар манобеи хаттӣ, адабиёти илмӣ ва асарҳои илмиву оммавӣ мушаххас ва ҷойгоҳи онҳоро муайян намуда, маълумотҳои таърихӣ вобаста ба Қаротегин тозаёфтшударо ба доираҳои илмӣ ворид намояд.

Навгониҳои илмӣ таҳқиқот аз он иборат аст, ки бори нахуст дар таърихнигорӣ ватанӣ масоили таърихнигорӣ таърихи водии Рашт дар давраҳои муайян баррасӣ гардидааст.

Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки сатҳи зарурии дараҷаи таҳқиқот муайян карда шуда, ҷанбаи илмӣ он қавитар ба назар мерасад. Мазмунӣ асосӣ, хулосаҳо ва маводи санадӣ диссертатсияро метавон зимни таълифи асарҳои маҷмӯӣ оид ба таърихи сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии охири асри XIX ва ибтидои асри XX–и минтақаи Рашт, таълифи монографияҳо, ҳангоми гузаронидани курсҳои лексионӣ ва махсус аз фанни «Таърихи халқи тоҷик» истифода намуд. Маводҳои дар диссертатсия овардашуда барои дарки воқеии масъалаҳои мубрами сиёсӣ иқтисодӣ ва иҷтимоиву фарҳангии минтақаи Рашт дар охири асри XIX ва ибтидои асри XXI имконият медиҳанд.

Натиҷаҳо ва тавсияҳои рисола барои ҳалли баъзе аз масоили таърихӣ асрҳои дар назар дошташуда муҳим мебошад.

Эътимоднокии натиҷаҳои диссертатсионӣ аз дақиқияти маълумот, кофӣ будани маводи таҳқиқотӣ, коркарди натиҷаҳои илмӣ диссертатсия, ҳаҷми интишорот оид ба мавзӯ ва гузарондани таҳқиқоти диссертатсионӣ иборат мебошад. Хулоса ва тавсияҳои диссертант дар асоси таҳлили илмӣ натиҷаҳои таҳқиқоти назариявӣ ва таҷрибавӣ пешниҳод шудаанд.

Мазмунӣ асосӣ ва дастовардҳои таҳқиқотии диссертатсионӣ дар 5 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА ва 9 мақола дар дигар нашрияҳо ба таърифи расидаанд, баён шудааст.

Муаллиф дар таҳқиқи объект ва мавзӯи таҳқиқро дар алоқамандӣ бо вазифаҳо ва ҳадафҳои илмӣ дар асоси методологияи таърихӣ муайян намуда, таҳлилу хулосабардорӣ намудааст.

Дар таҳқиқоти диссертатсионии Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дастгоҳи илмӣ тибқи талаботи муайянамудаи КОА тартиб дода шудааст. Рӯхати маводи бойгони ва адабиёти истифодашуда ба талабот ҷавобгу

мебошанд. Дар рисолаи илмӣ ва дигар ҳуҷҷатҳои пешниҳодшудаи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин маълумоти носаҳеҳ вучуд надорад.

Аз рӯйи гузориши мақсаду вазифаҳо, сарчашмаҳои истифодашуда, асосҳои методологӣ, мурамии мавзӯ, наwgонии илмӣ ва аҳамияти назариявӣ амалии таҳқиқот рисолаи диссертатсионии мазкур ба ихтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) мувофиқ буда, ба талаботҳои КОА – назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон пурра мутобиқат дорад.

Автореферати муаллиф ба талаботи кори илмӣ мувофиқ буда, мазмуну муҳтавои диссертатсияро фаро гирифтааст ва ба чоп тавсия дода мешавад.

Ҳамин тавр, комиссияи таҳхис чунин ҳулоса мекунад, ки диссертатсияи аз ҷониби Мудабирзода Зафарҷон Бадридин таҳияшуда таҳқиқоти илмӣ ба итмомрасидаю мустақилона иҷрошуда мебошад. Муаллифи рисола мақсаду вазифаҳои дар пешгузоштаашро пурра иҷронамуда, асосҳои методологӣ, методҳои илме, ки истифода шудаанд, ба назария таърихшиносии кунунӣ ғавобгӯӣ мебошад. Аз рӯйи натиҷаҳои ба дастомада, истифодаи амалӣ ва сифати ви роиш ба талаботи муқаррарнамудаи Низомномаи шӯрои диссертатсионӣ мувофиқ буда, муаллифӣ рисола ба дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) аз рӯи ихтисоси 6D020300 – Илмҳои таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) арзанда аст.

Комиссияи эксперти диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мазуи «Таърихнигории таърихи водии Рашт (давраи нав, наwtарин ва муосир)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300 – таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) дар асоси банди 60-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ»,

ҚАРОР ҚАРД:

1. Диссертатсияи Мудабирзода Зафарҷон Бадридин дар мавзуи «Таърихнигории таърихи водии Рашт (давраи нав, наwtарин ва муосир)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи

иҳтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) ба ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи эксперти муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмӣ – таҳқиқотиашон ба иҳтисоси 6D020300 – Таърих (6D020303 – Таърихнигорӣ, манбаъшиносӣ ва методҳои таҳқиқоти таърихӣ) мувофиқатдоранд, ба ҳайси муқарризи расмӣ пешниҳод менамояд: – Турсунов Бустон Раҳмонович - доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷики ДДХ ба номи Бобоҷон Ғафуров; – Мирзоев Мирзо Низомудинович, н.и.т., дотсенти кафедраи таърихи умумӣ ва муносибатҳои байналхалқии ДДОТ ба номи С. Айни.

3. Ба сифати муассисаи пешбар - Донишгоҳи давлатии Кулоб ба номи Абуабдуллоҳи Рудакӣ, тавсия дода мешавад.

4. Барои ҷойгир намудани эълон оид ба ҳимояи диссертатсия дар сомонаҳои КОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи А.Донишрозиғӣ дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис (100 нусха) ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи эксперти:

доктори илмҳои таърих

Ф. М. Абурашитов

Аъзои комиссияи эксперти:

доктори илмҳои таърих, профессор

Ш. И. Қурбонова

доктори илмҳои таърих, профессор

Н. Т. Раҳимов

Имзоҳои Ф. Абдурашитов, Ш. Қурбонова ва Н.Раҳимовро тасдиқ мекунам:

Нозири калони шӯъбаи кадрҳои Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи А.Дониш АМИТ

Г.Қ. Файзуллоева

14.07.2025.